

" คุณแม่หุหนากุ๊กเพียง พสุธา " เข้าพรรษา ปีนี้ ทำดีเพื่อทานบาง....นะครับ

นำเสนอเมื่อ : 3 ก.ค. 2552

นิมิตต์ สารุ รูปาน่ กตัญญู กตเวทิตา ความเป็นผู้รู้จักบุญคุณของผู้อื่น และทำตอบแทน เป็นนิมิต
เครื่องหมายของคนดี

สำนักพระคุณพ่อ แม่ ขอขมาลาบวชเข้าพรรษา [นี้](#)

ผลงานนักปราชญ์ในอดีตซึ่งเป็นนักปราชญ์ “นิรนาม”
สอนคนให้ “กตัญญู”

บทกวีเก่าแก่หลายเรื่อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับกตัญญูพ่อแม่ ซึ่งนักปราชญ์หลายท่านได้ประพันธ์ไว้ มีความหมายลึกซึ้ง และคำที่ไพเราะมาก จนทำให้คนรุ่นหลังนำไปเผยแพร่มากหลายแห่ง โดยที่มีความสละเพรา คือไม่ได้บอกผู้ประพันธ์เอาไว้ว่า ผู้ใด และบางท่านได้นำบทกวีของท่านเหล่านั้นมาดัดแปลง ต่อเติมเพื่อให้เกิดความไพเราะยิ่งขึ้น จนทำให้อรรรถสเต็มของผู้ประพันธ์ได้ผิดเพี้ยนไปบ้าง เรื่องนี้ ก็เป็นที่น่าเสียใจอย่างมากสำหรับนักกวีรุ่นใหม่ที่พยายามถามหาผู้ประพันธ์บทกวีรุ่นเก่า ที่ไม่มีหลักฐานชัดเจน ให้อุทธรณ์หรือท่านเหล่านั้นไม่ได้จดทะเบียนเอาไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียใจอย่างมาก ที่เราไม่รู้จักผู้ประพันธ์

ด้วยเหตุนี้ บทกวีเรื่องสำนึกพระคุณแม่ ที่นำมาเผยแพร่ครั้งนี้ ก็เช่นกัน คือไม่ทราบแน่ชัดว่า ใครเป็นผู้ประพันธ์ เห็นว่าไพเราะดี จึงนำมาเผยแพร่ หาก มีใครทราบแน่ชัดผู้ประพันธ์เดิมก็ขอได้โปรด แจ้งให้ทราบด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

...หยาดกวี...

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สำนึกพระคุณแม่

พระคุณแม่ เลิศฟ้า มหาสมุทร
พระคุณแม่ สูงสุด มหาศาล
พระคุณแม่ เลิศกว่า สุธาธาร
ใครจะปาน แมฉนั้น นนไม่มี
อันพระคุณ ไฉนใคร ในพิภพ
ยิ่งรูจวบ แจงคำ มาพร้าขาน
แม่และพ่อ มีคุณต่อบุตร สุดประมวณ
ขอกุราภกราน ระลึกถึง ซึ่งพระคุณ
เจ้าชายเอย ใครหนอใคร ให้อภัยนิต
จึงกอเกิด เต็บใหญ่ ด้วยไออุ่น
ทั้งกล่อมเกลี้ยง เลี้ยงลูกมว ด้วยการุญ
ช่วยคำจุน จนรอดพ้น เป็นคนมา
ถึงลำบาก ร่างกาย ใจห้วงลูก
ด้วยพันผูก ดวงใจ ใหลหวนหา
หัวอกใคร จะอุเทา อือเลานา
คอยปลอบเซ็ด น้ำตา คราระทม
เป็นแดนใจ ไสสะอาด ปราศกิเลส
เป็นสรพรเพชร ของบุตร พิสุทธ์สม
ความรักเปี่ยม เมตตา นานิยม
ประจูดจลม ไชยเย็น ใครเห็นดี
หอบสังขาร ช่างาน เลี้ยงลูกนอย
เกรงจะตอย ใจทวาม ต้าศักดิ์ศรี
จึงสงให้ ได้ศึกษา วิชามี
ให้ใดดี กวาแม่พอ หวังรอกอย
เหมือนนกกา หาเหยื่อ มาเพื่อลูก
เปรอความสุข หาทร์พยไว้ ให้ไซสอย
ยามไกลพราก จากอุรา ตั้งตาออย
ใจละหอย นอนสะอื้น ชื่นชมทรวง
กวางลูกลูก จะสำนึก พระคุณทาน
ช่างเนิ่นนาน บางชีวา ลาลับลวง
บางก็ป่วย จนแทบ ลิ่นแดดดวง
ลูกจึงหวง เอาใจใส่ ในกายา
อย่าให้รอ ไกลตาย จึงกรายไกล
เป็นศฟไป จึงรูบุญ คุณทานหนา
ยามทานอย ควรวุชิต สร้างศรัทธา
ตอบแทนคุณ มารดา บิดาเอย
ขอนอมนอน หมอบกราบแท พระแม่แก้ว
สำนึกแล้ว ความเลว เคยเหลวไหล
ลูกซึ่งแล้ว แนววิถี ที่เป็นไป
แม่เข้าใจ เพราะลูกมา จนซาชิน
ลูกสร้างกรรม ทำบาป กราบทาแม่
ซึ่งใจแท แม่อภัย ไหมมดสิ้น
น้ำตาแม่ แด่ละหยด ที่รดริน
ลูกถวิล ตั้งนำกรต รดหัวใจ
ลูกขอบวช แทนพระคุณ คุณแม่แล้ว
รมโพธิ์แก้ว โพธิ์ทอง ของลูกเอย
อันกุศล ผลบุญ ที่คุณเคย
ขอชดเชย คุณแม่พลัน กตัญญู
...หยาดกวี...

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ผู้นำมาเผยแพร่ และร้องขับ

โดย หยาดกวี เองครับ เสียงก็พอฟังได้นะ
เพื่อว่าลูก ๆ จะได้กราบเท้าคุณพ่อ คุณแม่
ขอขมาลาบวชก่อนเข้าพรรษา

 อ่านความคิดเห็น

ความคิดเห็นที่ 6

 [ครูเชียงใหม่](http://www.oknation.net/blog/chansan) วันที่ : 03/07/2009 เวลา : 19.38 น.
<http://www.oknation.net/blog/chansan>

คุณแม่หนาหนักเพียง พสุธา

คุณบิดรดุจอา - กาศกวาง

คุณพี่ฟางสิขรฐาเมธมาศ

คุณพระอาจารย์อวาง อัจสูสาคร

ยังประทับใจตราตรึงใจกับโคลงสี่สุภาพ

จากท่านปรมาจารย์ตราตรึงทุกวันนี้

ทุกเวลานาทีที่กล่าวถึงผู้มีพระคุณ

กราบขอบพระคุณท่านพระครูฯ ที่เมตตาย้ำความรู้สึกครับ